

”ميني بچي - تمهين شير سين الگ هوڪر باپ کي پاس جانا هئ،

تم شير ڪو ساٿ نهين لي جائينگي، اس ليئي شير ڪو پڙل آتما ڪو ديو“

پرشن :- تم بچي اپني آيو ڪو يوگ ٻل سين بيداني ڪا پرشارت ڪيون ڪرتي هو؟

اثر :- ڪيونڪ تمهاري دل هوتي هئ ڪ هر باپ دواران سڀ ڪڇ اس جنم ۾ جان جائين. باپ دواران سڀ ڪڇ سُن لين، اس ليئي تم يوگ ٻل سين اپني آيو ڪو بيداني ڪا پرشارت ڪرتي هو. آبي هين تمهين باپ سين پيار ملتا هئ. اٿسا پيار ڦر ساري ڪلپ ۾ نهين مل سکتا. باقي جو شير چور ڪر چلي گئي، اُنڪي ليئي ڪهينگي ڊراما. اُنڪا اتنا هين ڀارت ٿا.

اوم شانتني . بچي جنم جنمانتر اوڙ ستسنگون ۾ گئي هئ اوڙ يهان پي آئي هئ. واسطو ۾ اسڪو پي ستسنگ ڪها جاتا هئ. ست ڪا سنگ تاري. بچون ڪي دل ۾ آتا هئ هر پهلي پڙتي مارگ ڪي ستسنگون ۾ جاتي ٿي اوڙ آبي يهان بڻي هئ. رات دن ڪا فرق پاستا هئ. يهان پهلي پهلي تو باپ ڪا پيار ملتا هئ. ڦر باپ ڪو بچون ڪا پيار ملتا هئ. آبي اس جنم ۾ تمهاري چينج هو رهي هئ. تم بچي سمجهه گئي هو هر آتما هئ، نه ڪ شير. شير نهين ڪهينگي ڪ هماري آتما. آتما ڪهه سکتي هئ، همارا شير. اب بچي سمجهتي هئ جنم جنمانتر تو وهه ساڌو، سنت، مهاتما آد ڪرتي آئي. آج ڪلهه ڦر فٽشن پرا هئ سائين بابا، مهر بابا.... وهه پي سڀ جسماني هو گئي. جسماني پيار ۾ سک تو هوتا هين نهين هئ. آبي تم بچون ڪا هئ روحاني پيار. رات دن ڪا فرق هئ. يهان تمڪو سمجهه ملتي هئ، وهان تو بلڪل بي سمجهه هئ. تم آبي سمجهتي هو بابا آڪر ڪي همڪو پڙهاتي هئ. وهه سپڪا باپ هئ. ميل ٿا فيميل سڀ اپني ڪو آتما سمجهتي هئ. بابا ٻڌائي پي هئ هي بچون. بچي پي ريسپانس ڪرينگي. يهه هئ باپ اوڙ بچون ڪا ميلا. بچي جانتني هئ يهه باپ اوڙ بچون ڪا، آتما اوڙ پرماتما ڪا ميلا ايڪ هين وار هوتا هئ. بچي بابا بابا ڪهتي رهينگي. بابا اڪير بهت مينا هئ. بابا ڪهني سين هين ورثا ياد آئينگا. تم چوڻي تو نهين هو. باپ ڪي سمجهه بچي ڪو جلدي ڀرتي هئ. بابا سين ڪيا ورثا ملتا هئ. وهه چوڻا بچا تو سمجهه نه سڪي. يهان تم جانتني هو ڪ هر بابا ڪي پاس آئي هئ. باپ ڪهتي هئ هي بچون، تو اس ۾ سڀ بچي آ گئي. سڀ آتمائين گهر سين يهان آتي هئ ڀارت بجاني. ڪوئن ڪب ڀارت بجاني آتي هئ، يهه پي ٻڌي ۾ هئ. سپڪي سيڪشن الگ الگ هئ. جهان سين آتي هئ. ڦر پڇاڙي ۾ سڀ اپني اپني سيڪشن ۾ جاتي هئ. يهه پي سڀ ڊراما ۾ نونڌ هئ. باپ ڪسڪو پيڄتي نهين هئ. آتوميٽڪلي يهه ڊراما بنا هوتا هئ. هرايڪ اپني اپني ڌرم ۾ آتي رهندي هئ. ٻڌ ڪا ڌرم استاپن هوتا نهين هئ تو ڪوئي اُس ڌرم ڪا آئينگا نهين. پهلي پهلي سوريونسي چندرونسي هين آتي هئ. جو باپ سين اچي ريت پڙهتي هئ، وهي نمبروار سوريونسي چندرونسي ۾ شير ليتي هئ. وهان وڪار ڪي تو بات نهين. يوگ ٻل سين آتما آڪر گرپ ۾ پرويش ڪرتي هئ. اُس سين سمجهينگي ڪ ميري آتما اس شير ۾ جاڪر پرويش ڪرينگي. ٻوڊي سمجهتي هئ

ڪهڙي آتما يوگ ٻل سين جاڪر يهه شيرير لينگي. ميري آتما آب پُئرجنم ليتي هئ. وهه باپ پي سمجهتي هئ هماري پاس بچا آيا هئ. بچي ڪي آتما آ رهي هئ، جسڪا ساڪياتڪار هوتا هئ. وهه اپني ليتي سمجهتي هئ هر جاڪر دوسري شيرير ۾ پرويش ڪرتي هئ. يهه پي ويچار اونتي هئ نان. ضرور وهان ڪا قاعدا هونگا. بچا ڪس آيو ۾ آئينگا، وهان تو سڀ ريگيولر چلتا هئ نان. وهه تو آگي چل محسوس هونگا. سڀ معلوم پرينگا، اُئسي تو نهين 15-20 ورش ۾ ڪوئي بچا هونگا، جئسي يهان هوتا هئ. نهين، وهان آيو 150 ورش ڪي هوتي هئ، تو بچا تب آئينگا جب آڏا لائيف سين ٿورا آگي هونگي، اُس سميه بچا آتا هئ. ڪيونڪ وهان آيو بڙي هوتي هئ، ايڪ هيٺ تو بچا آنا هوتا هئ. ڦر بچي پي آني هئ، قاعدا هونگا. پهلي بچي ڪي ڦر بچي ڪي آتما آتي هئ. وويڪ ڪهتا هئ پهلي بچا آنا چاهيئي. پهلي ميل، پيچي فيميل. 8-10 ورش دير سين آئينگي. آگي چل ٿر بچون ڪو سڀ ساڪياتڪار هوتا هئ. ڪئسي وهان ڪي رسر رواج هئ، يهه سڀ باتين نئين دنيا ڪي باپ بئن سمجهاتي هئ. باپ هيٺ نئين دنيا استاپن ڪرني والا هئ. رسر رواج پي ضرور سناتي جائينگي. آگي چل بهت سنائينگي اوڙ تب ساڪياتڪار هوتي رهينگي. بچي ڪئسي پندا هونگي، ڪوئي نئين بات نهين.

ٿر تو اُئسي جڳهه جاتي هو جهان ڪلپ ڪلپ جانا هيٺ پرتا هئ. وئڪنٽ تو آب نزديڪ آگيا هئ. آب تو بلڪل نزديڪ هيٺ آڪر پهونچي هو. هرايڪ بات تمڪو نزديڪ ديڪني آئينگي، جتنا ٿر گيان يوگ ۾ مضبوط هوتي جائينگي. اُنڪ وار ٿر نين پارت بجايا هئ. اُپي تمڪو سمجهه ملتي هئ، جو هيٺ ٿر ساٿ لي جائينگي. وهان ڪي ڪيا رسر رواج هونگي، سڀ جان جائينگي. شروع ۾ تمڪو سڀ ساڪياتڪار هوئي ٿي. اُس سميه تو اُجن ٿر اُلف بي پڙهتي ٿي. ڦر لاسٽ ۾ پي ضرور تمڪو ساڪياتڪار هوني چاهيئي. سو باپ بئن سناتي هئ، وهه سڀ ديڪني ڪي چاهنا تمڪو يهان هونگي. سمجهينگي، ڪهان شيرير نه چوٽ جائي، سڀ ڪُچ ديڪ ڪر جائين. اِسر آيو بداني ڪي ليتي چاهيئي يوگ ٻل. جو باپ سين سڀ ڪُچ سُنين، سڀ ڪُچ ديڪين، جو پهلي سين گئي اُنڪا چنن نهين ڪرنا چاهيئي. وهه تو ڊراما ڪا پارت هئ. تقدير ۾ نهين ٿا زياده باپ سين لو لينا. ڪيونڪ جتنا جتنا ٿر سروسبل بنتي هو، تو باپ ڪو بهت بهت پياري لگتي هو. جتنا سروس ڪرتي هو، جتنا باپ ڪو ياد ڪرتي هو وهه ياد جمتي رهينگي. تمڪو بهت مزا آئينگا. اُپي ٿر بنتي هو ايشوري سنتان. باپ ڪهتي هئ ٿر آتمائين هماري پاس ٿي نان. پڄتي مارگ ۾ مڪتي ڪي ليتي بهت پريشرم ڪرتي هئ. جيون مڪتي ڪو تو جانتني نهين. يهه بهت لولي ۽ بيان هئ. بهت لو رهتا هئ. باپ، باپ پي هئ، ٿيچر پي هئ، سٽرو پي هئ. سچا سچا سڀرير بابا هئ جو همڪو 21 جنمون ڪي ليتي سڪڙام ۾ لي جاتي هئ. آتما هيٺ دڪي هوتي هئ. دڪ سڪ آتما هيٺ محسوس ڪرتي هئ. ڪها پي جاتا هئ پاپ آتما، پُچ آتما. اُپي باپ آئي هئ همڪو سڀي دڪون سين چڙاني. اُپي ٿر بچون ڪو بيحد ۾ جانا هئ. سڀي سڪي هو جائينگي ساري دنيا هيٺ سڪي هو جائينگي. ڊراما ۾ پارت هئ، اُنڪو پي ٿر سمجهه گئي هو. ٿر ڪتنا خوشي ۾ رهتي هو. بابا آيا هئ همڪو سورگ ۾ لي چلني ليتي. هر سڀ آتمائون ڪو سورگ ۾ لي جائينگي. باپ ڏيريه ديتي هئ مينني مينني بچون، مئن تمڪو سڀ دڪون سين دُور ڪرني آيا هون. تو اُئسي باپ ۾ ڪتنا پيار هونا چاهيئي. سڀي سنبنڌون نين تمڪو دڪ ديئا هئ. يهه هئ هيٺ دڪڊائي سنتان. ٿر دڪي

هوتي، دڪ ڪي هين باتين سُنتي آئي هو. آب باپ سڀ باتين سمجھاءِ رهي هئي. اُنڪ وار سمجھايا هئا اُڙ چڪرور تي راجا بنايا هئا. توجو باپ همڪو اُٿسا سورڳ ڪا مالڪ بناتي هئي، اُن ڀر ڪتنا پيار هونا چاهيئي. ايڪ باپ ڪو هين تهر ياد ڪرتي هو. سواءِ باپ ڪي اُڙ ڪوئي سين سنڀنڌ نهين. آتما ڪو هين سمجھايا جاتا هئا. هر سپريهر باپ ڪي بچي هئا. آب جيئي همڪو راستا ملا هئا، ڦر اُڙون ڪو پي سڪ ڪا راستا بنانا هئا. تمڪو صرف آڏا ڪلپ ڪي ليئي هين نهين، پوڻا ڪلپ ڪي ليئي سڪ ملتا هئا. تهر پر پي ڪئين ڦربان جاتي هئا. ڪيونڪ تهر باپ ڪا سنڊيش بناء ڪر سڀ دڪ دُور ڪر ديتي هو.

تهر سمجھتي هو انهن پي (برهما ڪو پي) يهر ناليچ سپريهر باپ سين ملتي هئا. يهر ڦر همڪو پيغام ديتي هئا. هر ڦر اُڙون ڪو پيغام دينگي. باپ ڪا پريچيه ديتي سڀ بچون ڪو جڳاتي رهتي هئا، اڳيان ڀنڊ سين. پڳتي ڪو اڳيان ڪها جاتا هئا. گيان اُڙ پڳتي اَلگ اَلگ هئا. گيان ساگر باپ آب تهر بچون ڪو گيان سڪلاءِ رهي هئا. تمهاري دل ۾ آتا هئا، بابا هر پانچ هزار ورش باد آڪر همين جڳاتي هئا. همارا جو ديوا هئا، اس ۾ گهرت باقي ٿورا جاڪر رها هئا. اس ليئي آب ڦر گيان گهرت ڊال ديپ جڳاتي هئا. جب باپ ڪو ياد ڪرتي هئا تو آتما روپي ديپ پرجولت هوتا هئا. آتما ۾ جو ڪت چڙهي هوئي هئا وه اُترينگي باپ ڪي ياد سين. اسر هين مايا ڪي لڙائي چلتي هئا. مايا گهري گهري ڀلاءِ ديتي هئا اُڙ ڪت اُتارني ڪي بجاءِ چڙهتي جاتي هئا. بلڪ جتنا اُتر ٿي، اس سين پي جاستي چڙه جاتي هئا. باپ ڪهتي هئا بچي، مجهي ياد ڪرو تو ڪت اُتر جائينگي. اسر محنت هئا. شير ڪي ڪشش نه هو. ديهي ايماني بنو. هر آتما هئا، بابا ڪي پاس شير سَهت تو جا نهين سڪينگي. شير سين اَلگ هوڪر هين جانا هئا. آتما ڪو ديڪني سين ڪت اُترينگي، شير ڪو ديڪني سين ڪت چڙهتي هئا. ڪي چڙهتي، ڪي اُترتي يهر چلتا رهتا هئا. ڪي نيچي، ڪي اوڀر بڙا ناز ڪراستا هئا. يهر هوتي هوتي پڇاڙي ۾ ڪرماتيت اوستا ڪو پاتي هئا. مکيه هر بات ۾ آنڪين هين دوکا ديتي هئا، اس ليئي شير ڪو نه ديڪو. هماري ٻڌي شانني ڌام سڪڌام ۾ لتڪي هوئي هئا اُڙ دئوي گڻ پي ڌارڻ ڪرني هئا. پوچن پي شڌ ڪانا هئا. ديوتائون ڪا پوتر پوچن هئا. وئشنو اکبر وشنو سين نڪلا هئا. ديوتا ڪي گندي چيز ٿوريئي کاتي هونگي. وشنو ڪا مندر هئا، جسڪو نر نارائڻ پي ڪهتي هئا. آب لڪشمي نارائڻ تو ساڪاري نهری. اُنڪو چار پڇا هوني نهين چاهيئي. پرنٽو پڳتي مارڳ ۾ اُنڪو پي چار پڇا دي هئا. اسڪو ڪها جاتا هئا بيحد ڪا اڳيان. سمجھتي نهين ڪ چار پڇا والا ڪوئي منش تو هو نهين سکتا. ستيگ ۾ دو پڇا والي هوتي هئا. برهما ڪو پي دو پڇائين هئا. برهما ڪي بيتي سرسوتي، اُنڪو ڦر ملاءِ ڪر چار پڇا دي هئا. آب سرسوتي ڪوئي برهما ڪي استري نهين هئا. يهر تو پر جاپنا برهما ڪي بيتي هئا. جتني بچي اُڏاپت هوتي جاتي هئا، اُتني اُنڪي پڇائين ٻڌتي جاتي هئا. برهما ڪي هين 108 پڇائين ڪهتي هئا. وشنو واشنڪر ڪي نهين ڪهينگي. برهما ڪي پڇائين بهت هئا. پڳتي مارڳ ۾ تو ڪچ سمجھ نهين. باپ آڪر بچون ڪو سمجھاتي هئا، تهر ڪهتي هو بابا نين آڪر همڪو سمجھدار بنايا هئا. منش ڪهتي هئا هر شو ڪي پڳت هئا. اچا، تهر شو ڪو ڪيا سمجھتي هو؟ اُپي تهر سمجھتي هو شو بابا سڀ آتمائون ڪا باپ هئا، اس ليئي اُنڪي پوجا ڪرتي هئا. مکيه بات باپ ڪهتي هئا مام ايڪم ياد ڪرو. تهر نين ٻلايا پي هئا هي پتت پاون آڪر همڪو

پاون بنائو. سڀي پُڪارتي هين رهتي هئ. پنت پاون سيتارام. يهه پي گاتي رهتي ٿي. بابا ڪو ٿوريئي معلوم ٿا ڪ باپ سيم آڪر ميرڀي ۾ پرويش ڪريندي. ڪتنا وڏو هئ، ڪيي خيال ۾ پي نهين ٿا. پهلي تو آشچريه کاتي ٿي يهه ڪيا هئا هئ! مٿن ڪسڪو ديکتا هون تو بڻي بڻي اُنڪو ڪشش هوتي هئ. يهه ڪيا هئا هئ؟ شو بابا ڪشش ڪرتي ٿي. سامني بڻو تو ڏيان ۾ چلي جاتي ٿي. آشچريه ۾ پر گئي، يهه ڪيا هئ! ان باتون ڪو سمجهي ڪي ليئي ڦر ايڪانت چاهيئي. تب وٿراڳ اُني لڳا ڪهان جئون؟ اڃا، بنارس جاتا هون. يهه اُنڪي ڪشش ٿي. جو اِسڪو پي ڪراتي ٿي، اِتي بڙي ڪاروبار سڀ چور ڪر ڳيا. اُن بچارون ڪو ڪيا پتا ڪ بنارس ۾ ڪيون جاتي هئ؟ ڦر وهان بڻيچي ۾ جاڪر ٺهرا. وهان پينسل هاٿ ۾ اُٺاءِ ڪر ديوارون پر چڪر بڻ نڪالتا ٿا. بابا ڪيا ڪراتي ٿي، ڪچ پتا نهين پرتا ٿا. رات ڪو نيند آ جاتي ٿي. سمجهتا ٿا ڪهان اڙ ڳيا هون. ڦر جئسي بڻيچي آ جاتا ٿا. ڪچ پتا نهين ڪيا هورها هئ. شروع ۾ ڪتني ساڪياتڪار هوتي ٿي. بچيان بڻي بڻي ڏيان ۾ چلي جاتي ٿي. تهر نين بهت ڪچ ديڪا هئ. تهر ڪهيندي جو هر نين ديڪا سو تهر نين نهين ديڪا. ڦر پڇاڙي ۾ پي بابا بهت ساڪياتڪار ڪرائيندي ڪيونڪ نزديڪ هوتي جائيندي. اڃا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ ڳڏمار ننگه. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار:-

(1) باپ ڪا سنديش سناء ڪر سڀ ڪي ڏک دور ڪرني هئ. سڀڪو سک ڪا راستا بتانا هئ. حدون سين نڪل بيحد ۾ جانا هئ.

(2) اُنت ڪي سڀ ساڪياتڪار ڪرني ڪي ليئي تڏا باپ ڪي پيار ڪي پالنا ليني ڪي ليئي ڳيان يوگ ۾ مضبوط بننا هئ. دوسرون ڪا چنتن نه ڪر يوگ ٻل سين اپني آيو ٻڌاني هئ.

وردان - برهما باپ سمان لڪش ڪو لڪش ۾ لاني والي پر تڪيه سيمپل بن

سرو ڪي سهيوگي پو

جئسي برهما باپ نين سيم ڪو نمت اِگزمپل بنايا، سدا يهه لڪش لڪش ۾ لايا، جو اوڻي سو ارجن، اسي سين نمبرون بني. تو اُسي فالو فادر ڪرو. ڪرم دواران سدا سيم جيون ۾ گُٺ مورت بن، پر تڪيه سيمپل بن اوڙون ڪو سهج گُٺ ڌارڻ ڪرني ڪا سهيوگ دو اِسڪو ڪهتي هئ گُٺ دان. دان ڪا اُرت هين هئ سهيوگ دينا. ڪوئي پي آتما آب سني ڪي بجاءِ پر تڪيه پرماڻ ديڪنا چاهتي هئ. تو پهلي سيم ڪو گُٺ مورت بنائو.

سلوگن - سرو ڪي نراهائون ڪا اُنڌڪار دور ڪرني والي هين ڳيان ڊيڪ هئ.